

Зовава на него благодать-тѣ на светаго дѹха, молащи са, да мѹ са дадѹтъ дари-тѣ, кои-то са немѹ потрѣбни. Послѣ тѣзи молитвѣ, като мѹ предава одежды-тѣ и книгѣ-тѣ, или орѣдїе-то за слѹжеб-тѣ, при сѣкѣ реква пакѣ гласно, да го чѹе сичка-та цѣрква: „достойнѣ,“ кое-то послѣ него три пѣти отпѣкатѣ пѣвцы-тѣ, а междѹ това са облече новий-а дїаконѣ-или свещенникѣ, Тогава на новий-а дїаконѣ даватѣ, та дѣржи рипидѣ надѣ дары-тѣ, догдѣ са не свѣршатѣ дари-тѣ, и то знаменува, че вече слѹжи на цѣрква-та; а новий свещенникѣ стои съ осталь-тѣ свещенници при честнѣ-тѣ трапезѣ, и владика-та, като са претвори хлѣвъ-а въ божественно тѣло, дава мѹ въ рѣкѣ-тѣ животворнѣ частицѣ като залогѣ, кой-то мѹ предава Христосѣ, и кой-то трѣва тай да пази вѣрно, а той (новоосвещенный-а) дохожда задѣ трапезѣ-тѣ, и размишлява надѣ тѣзи страшнѣ светинѣ за своѣ-тѣ недостойности, догдѣ не зачѹе гласѣ: „скатаа сватѹхѣ.“ Кога са причеставѣ свещенство-то, тогава нови-тѣ цѣрковни слѹжители пристѣпватѣ къмѣ безсмѣртнѣ-тѣ трапезѣ преди сички-тѣ своего чина, да бы осѣтили, какѣ е Христосѣ отѣ сѣрце желалѣ, да направи съ тѣхѣ тѣзи пасхѣ. Тѣ и двама-та съ послѣднѣ-тѣ екте-нїѣ и молитвѣ свѣршатѣ слѹжеб-тѣ, послѣ кои-то ги поучава владика-та въ олтарь-а, какѣ трѣва да бѣдѣтъ добри въ свое-то слѹженїе.

Особенна слава бѣва, кога са освещавѣ владика едно за това, да бы вѣрни-тѣ чада цѣрковни